

[Indenrigsministeren]

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om et hovedstadsråd.

(Lovforslag nr. L 31).

Forslaget går ud på at ophæve revisionsbestemmelsen i lov om et hovedstadsråd, således at rådet gøres permanent.

Ved folketingets sidste behandling af loven om et hovedstadsråd i folketingssamlingen 1980-81 oplyste den daværende indenrigsminister, at han agtede at nedsætte en kommission, som skulle gennemgå og vurdere opgavefordelingen mellem de forskellige myndigheder samt vurdere den styrelsmæssige og administrative struktur i hovedstadsområdet.

Denne kommission afgav i foråret 1983 sin betænkning, »Hovedstadsrådet – Hovedstadsområdet«, som danner baggrund for lovforslaget, og som har været forelagt for de berørte parter til udtalelse.

Jeg mener derfor, at der nu findes et fyldestgørende grundlag for at tage en endelig stilling til hovedstadsrådets fremtid.

Når jeg foreslår rådet gjort permanent, er det, fordi jeg er blevet overbevist om, at der fortsat i hovedstadsområdet er opgaver, som må løses under hensyntagen til hele området. Dette samarbejde må have en bindende karakter og kan efter min mening bedst varetages af ét organ.

Alternativet til en opretholdelse af rådet indskrænker sig derfor til muligheden af at etablere en storamtskommune.

Da de faktiske forudsætninger siden rådets nedsættelse har ændret sig, idet den store vækst udeblev og der i stedet blev tale om en afvandring fra det samlede hovedstadsområde, synes der dog mindre grund til at overveje en sådan amtskommune end ved etableringen af rådet i folketingssamlingen 1972-73. Hertil kommer de ulemper i form af magtkoncentration m.m., en sådan amtskommune ville medføre.

Jeg finder derfor, at den bedste løsning er en opretholdelse af det nuværende hovedstadsråd.

Jeg har heller ikke fundet grund til at ændre ved rådets styrelsesform m.m.

For så vidt angår hovedstadsrådets opgaver står disse kun i oversigtsform i hovedstadsrådsloven, idet den nærmere fastlæggelse af disse opgaver finder sted i speciallov-

givningen. En ændring af disse opgavers placering kan derfor ikke ske ved en ændring af hovedstadsrådsloven.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er det regeringens opfattelse, at region- og sektorplanlægningen fortsat skal blive hos hovedstadsrådet.

Derimod skal der foretages en gennemgang af speciallovgivningen med henblik på under visse forudsætninger at søge rådets enkeltsagsadministration begrænset i videst muligt omfang.

Regeringen er i øvrigt meget åben for forslag fra folketingets partier vedrørende disse spørgsmål.

Med disse ord vil jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg skal herved for det høje ting fremsætte:

Forslag til lov om statens regnskabsvæsen m.v.

(Lovforslag nr. L 32).

Lovforslaget er uændret i forhold til fremsættelsen for folketinget i december 1983.

Siden 1926 er der i flere omgange foretaget så væsentlige ændringer i det oprindelige lovgrundlag, at den gældende statsregnskabslov – lovebekendtgørelse nr. 178 af 21. maj 1937 – fremstår som utidssvarende og tillige usystematisk i sin fremstilling af reglerne for den statslige regnskabsaflæggelse. Dette beror bl.a. på, at det væsentlige afsnit om revisionen i den oprindelige lov blev udskilt med vedtagelsen af lov nr. 321 af 26. juni 1975 om revisionen af statens regnskaber m.m.

På tidspunktet for denne lovændring i 1975 kunne man forudse, at der i de kommende år ville ske en udvikling på regnskabsområdet i retning af øget anvendelse af EDB dels i forbindelse med indførelsen af statens centrale regnskabssystem, dels som følge af den almindelige teknologiske udvikling. Dette måtte tilsige, at man ventede med en revision af regnskabsbestemmelserne til et tidspunkt, hvor der var større mulighed for at bedømme tilrettelæggelsen af regnskabsaflæggelsen ved stigende anvendelse af EDB. En centraliseret EDB-behandling af statens kasse- og regnskabsopgaver blev påbegyndt i 1973 og er i hovedsagen gennemført med